

Kritika – Közellenségek (Public Enemies)

2009 július 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs

értékelve

Mérték

A héten ismét moizitunk egyet, Johnny Depp, Christian Bale és Michael Mann adták át a meghívót, így egyértelmű volt, hogy nem mondunk nemet, és megnézzük közös filmjüket. Ha kíváncsiak vagytok a véleményünkre, olvassatok tovább...

Mi történhet akkor, ha Michael Mann fogja a már bejáratott HD kameráját, visszarepít minket a 30-as évekbe, ehhez még szembeállítja Jack Sparrow-t és Batman-t, és mellékterméknek még Piaf is megjelenik? Ebből azt gondolná az ember, hogy egy nagyon látványos mozihoz lesz szerencséje, ráadásul nagyon jó színészekkel, de sajnos a végeredmény nem ennyire jó. Sokkal többet, jobban mondván mást vártam a filmtől, ami még így is simán a jó filmek kategóriájába tartozik, de ilyen arcokkal, ekkora költségvetéssel karfa markoló élményt reméltem.

A film középpontjában John Dillinger (Johnny Depp) áll, aki a 30-as évek Amerikáját rettegésben tartotta. Na nem az embereket, hanem a bankokat, melyek közül többet is kirabolt, a rendőrség nagyon sokáig nem tudott vele mit kezdeni. A nép pedig imádta, hiszen nem őket bántotta, hanem más pénzét vette el, annak a kornak a Robin Hoodja volt, egy playboy, imádta a nőket, a gyors kocsikat, a felhajtást maga körül. A filmben semmi felvezetést nem kapunk, Dillinger már akció közben jelenik meg, mint ahogy az út ildöz? rendőrök is éppen elkapnak valakit. A film lényegében végig arról szól, hogy Dillinger a legnagyobb fenyegetés az amerikai államra, így őt kell elkapni. Viszont simán járkal szórakozni, moziba, sőt még a rendőrségre is beteszi a lábát. Az utolsó 20 percben, pedig azt kapjuk, amit már a film megnézése előtt tudtunk, de nem ettől lesz jó vagy rossz a film.

Először Michael Mann munkáját vetném a hóhér elé. Már a trailer alapján látni lehetett, hogy ez a HD kamerás megoldás megosztja majd az embereket. Így hatalmas vásznon nézve a filmet nagyon sokszor volt velem problémám. Nem értek nagyon a technikához, inkább csak mezei nézőként éreztem azt, hogy ez olykor nagyon sok(k) volt. A 30-as évek ettől még fantasztikusan jól jelent meg előttünk, Mann-ra jellemző módon az eredeti helyszínek olykor pazarok voltak. De még ezzel együtt sem tudta feledtetni azt, hogy olykor nagyon éles, vagy nagyon elmosódott volt a kép, és bábuk voltak az emberek egy olyan világban, ahol szakadtnak és pörgőnek kellett volna lenniük. Ehhez még az is hozzátartozik, hogy a hangzás, főleg akciók esetén nagyon élvezhető volt. Még mindig hallom az ajtó csapkodását, a fegyverek ropogását. Olykor tényleg olyan érzése volt az embernek, hogy ott van a helyszínen. Viszont van ennek egy másik oldala is. Több olyan jelenet is volt, most egyet kiemelnék, ahol az akció igényessége átment abba, hogy a néző érezze, hogy röpködnek a golyók. Régi filmekre volt jellemző, hogy 5 percen keresztül csak lóttek, nagyon ritkán töltöttek újra, és senki nem halt meg. Ez az első percben még élvezhető, utána viszont már talán kicsit neveltséges, és unalmas is.

A következő problémám a történettel lenne. Dillinger kettőssége egyáltalán nem jött át a filmben. Mann tényleg csak a "jó" oldalát akarta bemutatni. Meg akarta szeretetni a nézővel, egy hűst akart kreálni, és nem akart mély és sötét vermekbe leásni Dillinger lelkét illetően. Johnny Depp pedig jó választásnak tűnhet erre a playboy szerepre, az esetek többségében remekül hozta a karakterét, élvezetes volt a játéka, örömmel néztem, hogy a többiekhez képest volt az, aki összetartotta a filmet. Úgy látszik, hogy Christian Bale erre nem képes. Az ő jelenléte semmilyen volt, szürke egér, aki fegyverrel rohangál, és nagyokat mond. Úgy látszik, hogy a Terminator után, itt sem tudta megállni a helyét. Mint ahogy Oscar szobrocskával a farzsebében, Marion Cotillard sem hozta azt, amit várnánk tőle. De az ő esetében érdemes megemlíteni, hogy a film nagy részében nem is volt lehetőség megmutatni mit tud, az utolsó 20 percben viszont odatette magát, így az ő megítélése erősen kettős.

Értékelés: Közellenségek – 7/10

Nagyon sokat gondolkodtam rajta, hogy csak 6 pontot adjak rá, mert bár látványos, jó a sztori, ismertek és legalább az egyik szereplő jó, valahol mégis elcsúszott az egész. Nem beszéltem róla, de a zenén is le tudnám vezetni az érzéseimet, amik egyébként jók voltak a filmben, de nagyon sokszor rosszkor szólaltak meg, vagy hiányoztak az adott jelenethez. A leíratoktól függetlenül, ez egy nagyon gyenge hét pontot érő film, amit a Johnny Depp iránti szeretet/tisztelet ment meg, illetve az, ahogy ? összefogja ezt a filmet, pedig a többi szereplő is igazán beegíthetett volna neki ebben. Michael Mann munkásságának a 10 pontos dicsérete még várat magára.

teddike

(teddike.freeblog.hu)

Szerző a Flag Polgári Műhely tagja

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztáról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
